

INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ

VLAST

Dr. Jan Papánek ve Vídni.

Koncem října navštívil Vídeň dr. Jan Papánek, spoluzakladatel naší republiky, význačný diplomat její demokratické éry, zakladatel a prezident Amerického fondu pro čs.uprchlíky.

Organisace novokrajanů NOVÁ VLAST využila této příležitosti a pozvala dr.Papánka na vzpomínkový ve-

čer k 60. tému výročí naší republiky, jakožto přímého účastníka bojů za naši samostatnost.

V přednášce a po ní následující diskusi objasnil dr. Papánek události před 60ti lety a uvedl na správnou míru i některá, záměrně zkreslovaná fakta o vzniku naší republiky.

Vedení organizace VLAST zajistilo pak 27.10.1978 přijetí dr. Papánka a jeho choti prezidentem rakouské republiky dr. R. Kirchschrägerem.

Obě tato, pro naše demokratické krajanstvo historická setkání, se vydařila a přispěla k dobrému jménu naší nové menšiny v Rakousku.

Dr. J. Papánek, který oslavil ve Vídni své 82. narozeniny, mile překvapil účastníky rozhovorů svojí svěžestí a elánem, s jakým společně se svojí paní Bety, již přes půlstoletí pracuje pro svobodné a demokratické Československo.

Zasedalo VI. VALNÉ SHROMÁŽDĚNÍ ČS PORADNÍHO SBORU V ZÁPADNÍ EVROPE.

Valné shromáždění PS, které bylo spojeno se sympoziem o mnichovském diktátu před čtyřiceti roky, bylo jak po stránce obsahu, tak i velké účasti, velmi zdařilé.

Zúčastnili se ho zástupci ze sedmi západoevropských zemí, jakož i zástupci polského a maďarského exilu.

Na sympoziu promluvil též čestný host, bývalý velvyslanec naší dem. republiky v USA, dr. Papánek. V organizační části shromáždění bylo schváleno přijetí nových pracovníků PS.

Z Rakouska byli přijati dr. Věra Běhalová a okr. rada Ludvík Kolín.

Generálním tajemníkem za Jožku Pejškara, který odchází do USA, byla jednomyslně zvolena dr. Alena Benešová.

Účastníci shromáždění jednomyslně schválili vyšk-

nutí dr. Ivo Šafáře z Vídně a J. Staňka z Holandska- členy MAFIE PĚTI NUL, jejichž protixilová anonymní činnost byla v minulém roce odhalena švédskou policií.

Závěrem bychom chtěli podtrhnout, že velká účast našich krajanů z celé Evropy a jejich zájem o činnost PORADNÍHO SBORU svědčí o tom, že tito, když jde o dobrou věc, rádi obětují svůj volný čas, pohodlí i finanční prostředky.

Další vyznamenání našeho krajana.

Krajan Ludvík Kolín, který zastává v naší demokratické menšině četné funkce v oblasti kulturní, politické a sociální, byl vyznamenán rakouským prezidentem dr. R. Kirchschrägerem "Čestným vyznamenáním za zásluhy o osvobození Rakouské republiky z nacistického tyranství".

Vyznamenání předal krajanu Kolínovi dne 21.11.78 vídeňský starosta L. Gratz.

Po "Stříbrné záslužné medaili" za zásluhy o komunální vývoj města Vídně je to již druhé vyznamenání, které v poslední době příslušník a reprezentant naší menšiny dostal. Gratulujeme !

Starokrajanská menšina ztratila/a to hlavně zásluhou pánů Brůhy, Jonáše a Matala/poslední politický mandát, který si mohla i přes svůj stále klesající význam ještě udržet.

Poslední politický mandát mohl pro čs. menšinu jako jediný udržet okr. rada Ludvík Kolín v 16 tém okrese.

O způsobu, jakým byla akce za z r u š e n í !! mandátu několika funkcionáři menšiny vedena, jsme informovali v IZ č.9. Mimoto byli čtenáři Vídeňských sv. listů a další krajané anonymními letáky o této, čs. menšině nepřátelské akci, informováni

přímo jejími organizátory.
Je to další vítězství likvidátorů staročeské menšiny. Kolik jich ještě bude ?

V Í D E Ň - pro informaci, hlavně našich nově-příchozích krajanů, pokračujeme v seriálu VIDEŇ a to odpovědi na DOTAZ č.3.-

Je pravdivé tvrzení o špatném poměru starokrajanstva k novým krajanům?

Tuto otázku nutno hodnotit ze dvou hledisek.

1. Poměr starokrajanů, kterým nejde o nic jiného než o posílení české a slovenské menšiny, je velmi dobrý a také osobní spolupráce a kontakty s novými jsou velmi přátelské.

Tito, převážně již starší krajané a opravdoví menšináři mají radost, že se díky novým, již rapidně vymírající staročeská menšina obnovuje.

2. Jinak je tomu však u několika ješitných a arogantních staročeských funkcionářů, kteří snad proto, že jsou si vědomi své malé organizační schopnosti a někteří i své pochybné menšinářské minulosti, vedou proti novým a jejich příznivcům nenávisťnou kampaň. Snad je toto počínání ovlivněno jejich osobními zájmy, neboť někteří jezdí do ČSR a mají obavy, že by jim "styk s emigrací" mohl škodit při žádosti o čs vizum. Jiní pak mají obavy, že by jim čs velvyslanectví neudělilo objednávky a zakázky pro jejich obchody a živnosti.

Těchto pár lidí způsobilo staročeské menšině v její další existenci značnou škodu tím, že se téměř 8.000 nových krajanů stykům se staročeskou menšinou vyhýbá.

Pouze několika inteligentním staročeským funkcionářům se podařilo tuto, pro staročeskou menšinu neblahou situaci zmírnit a to především v SOKOLE a staro-novokrajanském spolku JIRÁSEK.

Díky těmto se podařilo alespoň částečně zamezit začlenění novokrajanů hledajících krajanské pro-

středí do staročeské komunistické mensiny, která na rozdíl od té tak zvané "demokratické" jim dala k dispozici svá dobře vybavená zařízení jako tělocvičny, divadelní a přednáškový sál, fotbalový klub, restauraci atd.

Volby do starokrajanské MENŠINOVÉ RADY - MR

V prosinci uskuteční se opět volby do starokrajanské MENS.RADY. Co je to MR ?

MR je orgán, který soustřeďuje vídeňské starokrajanské spolky, jejichž delegati se obyčejně 1x za měsíc sejdou a popovídají si.

Význam MR s ohledem na vymírání členů jednotlivých spolků značně poklesl a před několika lety již MR jako taková skoro vůbec nefungovala.

Pouze zásluhou nynějšího předsedy Ant. Nekováře byla MR opět uvedena v život.

Pokud se týče činnosti patří ke kladným činům MR v poslední době její uvědomovací akce při zjišťování počtu našich krajanů v Rakousku.

Tato akce byla provedena ve vlastních novinách a také zadáním mnohatisícových inserátů v rak.tisku. Objektivně vzato nemohla by tuto akci MR provést, kdyby jí tyto inserce v mnohatisícových sumách nezaplátila rakouská vláda. Kolik, kdo a jak proinseroval nikdo neví. Nebo snad přece?

K neúspěchům tohoto orgánu nutno říci:

že přestože "proinseroval" snad statisíce z vládního rozpočtu, nepomohl uvést propagovaný zákon až do konce. Naopak, tím že pod vlivem několika nerozumných jedinců odmítl pozvání rakouského kancléře k jednání k této věci, tohoto hluboce urazil; že svým postupem MR ohrozila šanci, která se české a slovenské mensině poprvé v historii Rakouska dostalo - to je vládou uznání čs mensiny. Tuto hrubou chybu, která mohla mít pro další vývoj mensiny katastrofální důsledky, se podařilo v poslední chvíli odvrátit zásluhou několika krajanů, stojících mimo MR, při osobním jednání s kancléřem.

Další hrubou chybou MR je, že si volí za funkcionáře lidi, kteří, když byla menšina chudá měli pro ni pouze opovržení, kteří nenaučili své děti ani řeči menšiny a kteří podporují komunistický režim zotročující naši vlast účastí na sjezdech jeho kom.odborů v Praze;

že si nedokázala MR zajistit z velkého majetku, který čs menšině patří patřičný finanční podíl pro podporu v ní sdružených spolků a tím dopustila, že tyto spolky musí o podporu prosit spolek ČESKÉ SRDCE a v něm vládnoucí funkcionáře;

že dopustila likvidaci tradičního reprezentačního plesu obchodníků, - jediný podnik, který čs menšinu ve Vídni důstojně před rak. veřejností reprezentoval;

že důsledně neprotestovala proti zvlí některých menšinových funkcionářů, kteří se snaží o likvidaci starokrajanských spolků a jejich funkcionářů;

že dopustila, aby noviny, které vlastní, byly zneužívány proti čs demokratickému exilu a vedeny bez kontroly člověkem, jehož činnost v minulosti i přítomnosti je značně problematická.

I když většinu členů nové menšiny v Rakousku vývoj a směr staročeské menšiny, po tolika zklamáních v její činnosti, již téměř nezajímá, přejeme těm nově zvoleným, poctivým menšinovým funkcionářům do jejich práce hodně úspěchu a hlavně to, aby se jim podařilo zlikvidovat uvedené nedostatky, které jim nejen nová, ale i stará menšina vytýká.

UPOZORŇUJEME NAŠE NOVÉ KRAJANY, kteří přijeli do exilu vlastním motorovým vozidlem, že toto musí být do 2 měsíců procleno. Informace podá celní úřad ve Vídni 3 nebo naše organizace.

Dále nutno získat rak.typ.osvědčení u Mag.odd.46 a přihlásit vozidlo u dopr.policie.

Pojištění a přihl.u policie zajistí náš spolupracovník Petr HOFF na tel.č. 85 34 814 a to v případě, že auto pojistíte u jeho pojšť.ústavu.

P o k r a č o v á n í OTŘESNÉ SVĚDECTVÍ

DR. J. KREJČÍHO O PODMINKÁCH ČS. POLITICKÝCH VĚZŇŮ

K největší diskuzi o podmínkách politických vězňů v různých zemích, k níž přispívá také svým pozoruhodným zpravodajstvím nad normalizovaným risk (samozřejmě jen příklady, ze západních zemí) přinášíme svědectví Dr. Jaroslava Krejčího, signatáře Charty 77, jednoho z těch čs. politických vězňů, který poznal podmínky v našich věznicích z vlastní zkušenosti. Protože se lonského roku vysílel do Československa do Rakouska, máte možnost otevírat jinak, totiž musí čs. vězněve podepsat před propuštěním závezek, že nebudou a svým vězňem i vysíleovat s nikým mluvit a je jim vyložováno třetíma sankcemi, jako to kdysi dělalo Gestapo).

Dr. Jaroslav Krejčí byl do roku 1969 vedoucím katedry filozofie na pedagogické fakultě v Ostravě. Po propuštění z fakulty pro nesprávné politické postoje pracoval nejprve jako dělník na koksově peci a pak jako závozník Povodí Odry. Byl zatčen 21. listopadu 1973 a odsouzen 29. 1. 1974 krajským soudem v Ostravě ke třem letům vězení.

Vyhlášení hladovky znamenalo smrt vězně

Vězeň, který vyhlásil hladovku, byl umístěn do zvláštní cely, kde nedostal vůbec žádnou vodu. Voda byla zastavena a netekla ani do zachodové mísy. Vězeň bylo lékařem oznámeno, že bez vody a bez jídla biologické orgány v těle v daných časových intervalech biologicky odumírají. Vězeň, který vyhlásil hladovku, nebyl uměle vyživován. Bez vody před brzkou nevyhnutelnou smrtí přešl pak hladovku a přijal potravu. Byl pak potrestán 20 dny samovazby za umyšlené sebepoškození. Vězeň Zdeněk Reiz z Chlebu, odsouzený pro trestný čin podvrazení republiky k pěti letům vězení, vyhlásil hladovku, protože soudil, že je nevěinný. Hladovku vzdal a byl potrestán samovazbou. Pohled na zuboženého vězně, přicházejícího ze samovazby, kde byla strava minimální a studená, byl otfášající. Věznům bylo zřejmé, že hladovka na úseku I/1 znamenala smrt. Nikdo se již hladovku neodvážil vyhlásit. Zapadoevropské noviny sděluji informace o tom, kolik milionů stojí projev teroristů vřutlivku do specialních klinik, aby byli udrženi při životě umělo nucenou výživou Lékařská péče v ČSSR vězňů, který vyhlásil hladovku, není poskytnuta. Pouze je lékařem informován o tom, že zemře.

Zakaz styku s ostatními vězni

Nebylo dovoleno dívat se z kobky na jiné vězně. Existoval zakaz umístit vězně z úseku I/1 s nemocnými vězni na ošetřovně. Například cela na ošetřovně pro dvacet nemocných vězňů se musela zcela vyprázdnit, aby jeden anebo dva vězni z úseku I/1 mohli být zde umístěni. Strava věznům úseku I/1 se vozila na úsek až do konce roku 1975. Vězni, kteří šli z úseku I/1 k lékařům, nesměli potkat nikoho z jiných úseků. Tato izolace vězňů úseku I/1 od ostatních vězňů byla striktně dodržována a navazání styku s jinými vězni bylo trestáno.

Omezení obsahu korespondence s rodinnými příslušníky

Dopisování vězně s rodinou muselo být zúženo jen na rodinné záležitosti. Co je rodinná záležitost bylo určováno cenzurou a velitelem úseku. Jakákoliv slovní útecha příslušníku rodiny, mravní povzbuzení k odolnosti a vřutlivosti byly klasifikovány jako nedovolené «filosofování» a důsledkem bylo neodeslání dopisů. V dopisech nebylo dovoleno citovat z knih, uvádět verše, podrhávat slova, malovat dětem obrázky atd. Vězeň nesměl mít více než jeden dopis od rodiny, a to poslední. Sňoval-li si vězeň dopisy od manželky a byly-li nalezeny, byl vězeň potrestán. Například politický vězeň Slavomír Bureš z Mostu byl potrestán sní-

žením měsíčního platu o 50%, protože si uschoval dopisy od své ženy. Toto omezení vězně v jeho korespondenci s rodinou těžce postihovalo především vězně, kteří měli ke své rodině intenzivní osobní vztah a pro něž byl dopis od rodiny posilou i útěchou.

Omezení vězně v četbě knih, časopisů a novin

Vězeň úseku I/1 si nesměl vybírat knihy podle seznamu vězeňské knihovny jako ostatní vězni. Jen učité knihy se mohly číst. Nebylo dovoleno mít zeměpisný atlas, mapu ČSSR, učebnice západních jazyků, populární lékařské knihy, psychologické publikace, knihy z oboru sociologie, pedagogiky, teologie a náboženství, filosofie atd. Existoval zakaz výpisů z knih, novin, časopisů. Jakékoliv výpisky byly při prohlídkách zabavovány. Pravidelně osobní prohlídky, prohlídka cel a hlavně kulturní vězňů sledovaly zjistit, zda vězeň nemá nějaký poznámkový sešit, více dopisních papírů, dopisů a tiskovin, které by posilovaly myšlenkovou aktivitu vězně. Byly blokovány jakékoliv zdroje informací, jež by mohly podnit vězeň k samostatným úvahám, posílily jeho charakterové síly, jeho logicko-racionální schopnosti, mravní vytrvalost a odolnost. Cílem používaných forem represe bylo vytvořit z vězně mechanickou loutku, zcela závislou na vnějších příkazech.

Rušení sebeucty a sebeuvědomění vězňů

Výchova k udavačství byla zcela záměrná. Donášci, «bonzáci», mezi vězni udávali své spoluvězně, kteří se jim svěřovali a i ty vězně, kteří vyslovovali politické názory podle vlastních měřítek. Hlasili dozorcům výroky spoluvěznů o politické situaci v ČSSR, o KSČ a podobně. Udavači z řad vězňů byli svědci na soudních přelíčeních proti spoluvězňům, který se na kobce dopustil slovními výroky trestného činu «napadení veřejného činitele» a hanobení. Na úseku byl znám osudný případ jevištního malíře Vladimíra Menšíka, odsouzeného pro vyzvědačství k pěti letům vězení, a pak několikrát souzeného pro trestný čin napadení veřejného činitele, jehož se dopustil na kobce vyrokem mezi vězni. Trest více jak jeden rok vězení byl vynesen nad vězněm Skantou z Domazlic, který byl rovněž odsouzen za politické výroky ve výkonu trestu. Sdílnost se některými vězňům velmi vymstila. Politické vězni byli neustále ve výkonu trestu ohroženi novými možnými soudními procesy, vyslovovali své politické názory na kobce. Neustále utajovaní a maskovaní člověka silně rozrušuje jeho psychický stav. Člověk je tvor společenský a potřebuje sdílnost jako formu komunikace. Znasilňování vězňů technikou hrozby nového politického procesu za výrok pronesený na kobce se mělo dosáhnout konformnosti vězně, jeho neresance s ostatními bazilovými občany, zúžení jeho lidské a mravní dimenze, ztráty odvahy k vlastnímu myšlení, čtení a jednání.

PŘEDPLÁTE SI A ROZŠÍRUJTE NOVINY CS EXILU:

ČESKÉ SLOVO - 8 MÜNCHEN 86 POSTFACH 860604

NÁRODNÍ POLITIKA - 8 MÜNCHEN 90 Scharfreiterpl.12

DEMOKRACIE V EXILU - 8 MÜNCHEN 19 WINTHIRSTR.33/II

PRÁVO LIDU - jubilejní výtisk obdrží zájemci
v knihovně JIRÁSEK.

Příjemnou dovolenou v ZELL am SEE můžete strávit
v pensionu M I L A N , našeho krajana p.Frkala.
Adresa: Pension M I L A N , A 5700 Zell am See
Zellermoosstr.75 -tel. 06542 20246

Při návštěvě Schönbrunnů nezapomeňte navštívit
stánek s občerstvením naší krajanky

L. H A R T L O V É - REJDOVÉ

Stánek, kde si je možno přečíst i české noviny,
je ve Vídni 15 - naproti kina Tivoli, event.
stanice Stadtbahn SCHÖNBRUNN.

Internáční zpravodaj - IZ - vychází měsíčně.

Majitel a vydavatel - Nová Vlast, Rada národnostní
grupiny v Rakousku usedlých Čechů a Slováků.

Adresa: N.VLAST A 1061 Wien - Postfach 39

Za redakci zodpovídá: Frant. BUCHAL, 1040 Wien,
Taubstummengasse 6.

Informáční zpravodaj VLAST -IZ- erscheint monatlich.

Eigentümer und Verleger - Nová Vlast, Volkgruppen-
rat der in Österreich ansässigen Tschechen und
Slowaken.

Adresse: N.VLAST A 1061 Wien - Postfach 39

Für die Redaktion verantwortlich: Fr. BUCHAL,
1040 Wien, Taubstummengasse 6.

Roční předplatné öS 100,- čtvrtletní öS 25,-